

SAL LEWE, SAL STERF

SAL LEWE, SAL STERF

Twaalf Aangees van Stilte na Lawaai

KOMMUNIKASIE

Die eerstes wat gekommunikeer het, was primitiewe mense sonder klere.

Die eerstes wat ingelig het, was primitiewe mense met klere, en 'n perskaart.

Steeds primitiewe mense.

Niks het verander nie.

Behalwe dat die eerstes die lewe moes oorleef.

Die tweedes verdien hulle brood deur die oorlewendes weer tot lewe te bring.

Daar is hier geen tyd vir argument of kritiek nie.

Ek het nog nooit een van die twee beoefen nie.

Wat ek wil doen, is om die antropologiese verskil tussen die twee deur stories te vertel.

Die eerste ware vorm van kommunikasie — en hier sal almal uit hulle stoel spring — is stilte.

Voor die woord.

Voor die stem.

Voor die gebaar.

Voor die houding.

Stilte het nog altyd 'n mens se intelligensie gemeet aan sy vermoë om te verwerk en te besluit.

Nooit andersom nie.

En die manne, saam vergader, het stilgebly.

Terwyl hulle na die sterre kyk.

Die abstrakte.

Die verbeelde.

Totdat 'n groep vroue op 'n afstand — oortuig dat hulle alleen was — onder mekaar begin praat het.

Sagte stemme.

Beheerste toon.

Beheerste ritme.

'n Ordelijke kadens.

Elke woord sorgvuldig geplaas.

Niks aan die toeval oorgelaat nie.

Maar die eerste les wat stilte aan die mensdom nagelaat het, is nie innerlike terughoudendheid nie.

Dit is 'n metode.

Die laaste grens binne elke ruimte waar werklike besluite geneem word.

En die lawaai binne die stilte is die een ding wat nooit ontbreek nie.

Dit kom van binne.

Emosioneel en kognitief.

Logies en rasioneel.

Instinktief en affektief.

Alles tegelyk.

Die enigstes wat werklik in staat is om dit te hanteer, bly, soos altyd, die vroue.

So volledig, so funksioneel, dat aan hulle ook die taak toevertrou is om die menslike voortplanting voort te dra.

Vir alles anders wat ek hier nie gedek het nie, laat ek dit aan elkeen se eie ervaring oor.

Dit is die beste deel van wie ons is.

INLIGTING

Inligting herinner my aan 'n speletjie wat ons as kinders gespeel het.

Almal in 'n kring.

Die eerste persoon fluister 'n woord in die volgende persoon se oor.

Dit gaan die ry af deur twaalf mense.

Wat aan die ander kant uitgekom het, was gewoonlik 'n uitbarsting van gelag.

Die speletjie kon met 'n enkele woord of 'n hele sin loop.

Dit is wat sou gebeur.

Begin met SAL LEWE.

Twaalf aanges later was die woord wat aan die ander kant uitgekom het SAL STERF.

Begin met ONS HET ALMAL GEWEET HY SAL LEWE.

Twaalf aanges later het dit teruggekom as ALMAL HET GEWEET HY IS DOOD.

BEGRAFNIS OP DIE 12DE OM 12:00.

HA HA HA HA.

Dit is presies hoe ek vandag kyk hoe die media inligting laat beweeg.
Dieselfde openingsreël oor 'n storie, verskillend berig deur die een mediahuis
na die ander.

Wat ons gedink het 'n kinderspeletjie is, is die bitter waarheid van 'n bedryf
waar niks oorbly om 'n koerantstalletjie van 'n nuuskantoor te skei nie.

Uiteindelik deel die twee dinge 'n enkele draad.

Hulle is albei kinders van dieselfde primitiewe oorsprong.

Jy hoef net te kyk hoe mense aantrek.

Nog een ding, sodat niemand die verkeerde idee kry nie.

Ek beweer nie dat ek die laaste man op aarde is nie.

Net die tweede laaste.

Die laaste een is nog verder in die ry, besig om in iemand se oor te fluister.

Goeie leeswerk.

Ferdinando

© 2026 Ferdinando Frega — Alle regte voorbehou. Gillette Audio —
Kopieregregistrasie in die VSA hangende.